

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adának
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

Tanulmányuton.

Pécs, 1895. január hó 23.

(*) Az új miniszterelnökben megvan a hajlandóság, hogy állásának kötelességeivel megismerkedjék. Ez szép és elismerésre méltó dolog akkor, midőn ez által maga is beismeri, hogy semmit sem tud, a mi a régi bölcsék szerint a tudásnak a kezdete.

Egy kis különbség van mégis egy ország kormányzása, meg egy nemzetiségi vármegye főkentartása közt. És míg a nemes báró főispáni feladatának úgy-ahogy megfelelt, a mi nem is volt valami nagy dolog, ha tudjuk, hogy az ugynevezett minősítési törvény még az irni-olvasni tudást sem követeli meg a főispánoktól, holott egy miniszternek legalább is jogvégzettnak kell lenni.

Tehát hogy tisztában legyen az új premiér állásának kötelességeivel, tanulmányutra indul; és pedig oda, a honnét háromezred óta irányítják a magyar politikát — Bécsbe.

Itt érintkezésbe lép a császári és királyi, no meg a puztán császári kormányférfiakkal, ezektől fogja nyerni és elfogadni a böles tanításokat, a miket, bizva furfangos taktikájában, valósítani remél szép Magyarországon.

Mert hát bizony a nemes báró voltaképpen nincs vele tisztában, hogy mit is akar hát ő véghez vinni, mik volnának a céljai, a melyek elérésével nevét aranybetűkkel jegyezze fel Klio a történelem évlapjain.

Mint miniszterelnök, már négyszer szólalt föl derűtséget kelteve a parlamentben, de még nem árulta el féltve őrzött titkát, hogy hát mit is keres a közélet legkiválóbb polcán? Nem tudja senki, hogy mik a céljai, mik az ideáljai, melyeket megvalósítani akar?

Pedig hát ez lett volna a legelőször is megvilágosítandó kérdés. Programot kellett volna adnia, akár jót, akár rosszat, hogy legalább tudhatta volna a nemzet, mily állást foglaljon el vele szemben.

De hát Bánffy báró nem volt képes egy árva eszmét sem felhozni, a mi őt lelkesíti, vagy a mit elérni akar.

Mert azt nem lehet eszmének, programnak nevezni, a mit a bemutató előadáson fölolvast. Ezek mind olyan locus communis számba menő frázisok, a milyeneket a legtelivébb mameluk kortes is elrebeg a választóknak. Összeigér hetet-havat, tán még egyetemet is a jó kutyabagosiaknak, csak azért, hogy megválasszák jelöltjét.

Ma már tul vagyunk az efféléken. Még az oláh parlamentben is megmondja a kormányra lépő miniszter, hogy neki célja pl. a bocskorok kiküszöbölése a katonaságnál stb. Vagyis minden parlamentáris kormánynak megvannak a maga speciális ideái, persze ott, a hol még gondolkoznak az emberek és az eszmék szolgálatában állnak.

Nálunk — szomoruan esik bevallani a sivár valót — erre nincs szükség. Hisz egy önkénytelenül jött közbeszólásban, a mit a hétfői ülésben Juszt Gyula beszéde közt elejtett, elárulta Magyarország kormányelnöke egész tudományát, mikor azt mondotta célozva a függetlenségi eszmékre: „Önöké a jövő, de miénk a jelen!”

Ebben a nagy elszólásban van az egész párt programja, annak a pártjának, a melyből tizenkettő számít egy tucatot. Az egészen közömbös a hazára, vajjon Krajcsik, vagy Pantocsek-e a miniszterelnök, ezeknek az akarata, célja ugyanegy a Bánffyéval, t. i. élvezni akarják a jelent, sütkérezni a hatalom fényében, jól eső mosolylyal osztogatni a kegyeket a meghunyászkodóknak és eltiporni egy olimpusi szemhunorgatással az ellenszegülőket.

Hogy aztán formája legyen a dolognak, elmegy különórákat venni Bécsbe a kormányzás titkaiból.

Pedig hát ez valami nagyon egyszerű. Még a Bach és Schmerling készítette kormányzási káttét, melyet Beust, Heimerle és Kálnoky revidiáltak, a kezébe nyomják. Ebben szépen kérdések-és feleletekbe van foglalva mindaz, a mit egy magyar miniszternek tudnia kell.

Meg van ebben irva, hogy a 67-iki alap szigoruan fentartandó, legfeljebb csak visszafelteszhető, ennél fogva szüntelenül a „változhatatlanság” hirdető és ennek fen kell állani az idők végtelenéig; mert a magyar arra van te-

remtve, hogy szolgálja az osztrákok, hogy jó biraként ne csak gyapját nyujtsa oda, de rezignációval nyugodjék bele, ha bőrét is veszik.

Nekünk, szegény Gringoire-oknak, kik önzetlenül küzdünk a függetlenségi zászló alatt nemzetünk igazaiért, jutott a feladat, kontemplálni a fölött a tény felett, hogy míg 1867-ben Pataj, Csiky és a szittya Csanádyval csak 7-en voltak azok, kik a merev negáció álláspontjára helyezkedtek: ma 28 év múltán már száznál is több azoknak a népképviselőknak a száma, akik fennen merik hangoztatni: Nekünk nem kell a közösügy, nem engedjük magunkat végképp kiszípoloztatni, nekünk a független Magyarország kell önálló hadügy-, pénzügyek-, és külügyi képvisellel, külön vámterülettel, — azt hisszük, hogy már nem oly messze az idő, midőn többség léssen ebből a pártból és elkövetkezik az ideje, hogy a mellözött utolsókból lesznek az elsők, és az elsők lesülyednek a feledés Nirvánájába, a honnét nincs többé feltámadás.

Igen, mi erősen hiszünk az önálló Magyarországon.

* **A koronázási jelvények átadása.** A király legközelebb kibocsátandó legfelsőbb elhatározásával el fogja rendelni a koronázási jelvényeknek az ujonnan megválasztott koronaőr kezébe való ünnepies átadását. Ez átadás külön szertartás szerint történik, mely alkalmával a király a miniszterelnök által fogja magát képviseltetni.

* **A bünvádi eljárás.** Szilágyi Dezsőnek igazságügyi miniszterkedése után maradt hagyatékából utódja, Erdély Sándor első sorban a bünvádi eljárást fogja tárgyalni. A kész tervezetet az új miniszter revízió alá veszi és esetleges módosítások után jóváhagyás végett felterjeszti a korona elé. Jogászai körökben mindenesetre élénk megnyugvással fogják venni a hirt, hogy a bünvádi eljárás reorganizációját az új miniszter a fontosabb teendők közül valónak tekinti.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Halott vagyok !

Fáj a lelkem, oly nagyon fáj,
 Imádkozni sem tudok már
 Halott vagyok, élő halott,
 Kit az ég is megtagadott!

Járok-kelek öntudatlan,
 Elhagyottan, egymagamban;
 Mint az árva idegenbe,
 Mindenkitől elfeledve . . . !

Könyű mossa arcom végig
 S bánatomat mégse kérdik!
 Kik azelőtt úgy szerettek
 Elkerülnek , nem ismernek!

Lelkemnek már nincs reménye,
 Üdvösségem összetépve !
 Mintha üzne sötét átok
 Nyugodalmat nem találok!

Fájdalom, kin s nehéz bánat
 Minden napon új-új támad . . . !
 Hallott vagyok, élő halott,
 Kit az ég is megtagadott!!

Dinnyés Jenő.

A világ vége.

— Visszaemlékezések. —

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A hetvenes évek elején, mint diák gyerek, a szünidőket egy rokonomnál töltöttem — a Mátra alján, egy kedves falucskában.

Vig élet volt még akkor a Galga völgyén és a Mátra tövében — a nógrádi és hevesi gentry ősi portáin a világ legfessebb jukker-fogatai és négyesei kanyarodtak be merész ivekben; a névnapok és busuknak hetedhét országra szolt a hire; a filloxerától szűz apcezi hegy ontotta a bordóival vetekedő vörös borát, és Berkes Lajcsi bandája húzta melléje a régi jó nótkákat.

Hej — szép idők voltak azok.

Azóta a jukkerek meg négyesek elúsztak, az apcezi hegyen kukorica terem, ha terem — a Lajcsi meg már csöndes ember lett — de hát kinek is húzná már? . . .

Rokonom házában volt akkor egy szép, vidám, kedves leány — valami távoli atyafi a szomszéd Gömörből — mi gyerekek csak Flóra nének hittuk. Ó volt a ház élető eleme, nekünk gyerekeknek meg valódi patronánk.

Elkövethettünk mi bármely pajkosságot, felfogathattuk az egész ház tájékát, magunkra zúdithattuk a bácsik és nének haragját, a jó Flóra mindjárt kész volt a hatalmas védbeszéddel — és a sötét fellegek nyomban elvonultak, a haragos bácsik és nének megfeledkezve rólunk és bűneinkről, együtt kacagtak a mindig vidám Flóra bohókás ötletein. Ez a jó

Flóra néni egy tizenhét éves, gyönyörűsége szép szőke leány volt, nagy szürkés kék szemekkel, melyek mindig nevettek és kissé húsos piros ajkakkal, melyek mindig csacsogtak — no és nekünk kamasz rokon gyerekeknek néha egy-egy csókot is adtak. Ezekre biz én legszívesebben emlékszem vissza. . . .

De a történet, a miért mindezt előre bocsájtottam, csak most kezdődik.

Eljárogatott hozzánk, nagyon is gyakran jött el egy Bodor László nevű fiatal orvos a szomszédos városkából. Igen derék, csinos fiatal ember volt. Eleinte egy kicsit szokatlan volt nekem dús fekete haja, nagy fekete bajusza és sötét szemének komor nézése, de aztán ezt megszoktam és Laci bácsit nagyon megkedveltem. Nagyon jó volt hozzám; már az is szép volt tőle, hogy engem, kis diákot észrevett, pedig nemcsak ez, hanem sok sok adomát mesélt és pajtikájának hívott.

Legtöbbit persze Flórával foglalkozott és gyerekek észszel csakhamar kitaláltam, hogy ez Flórának udvarlója. Ekkor a gyermek ösztönszerű féltékenységgel gyűlölni kezdtem ezt a fekete embert, és úgy magamban, — senki sem hallotta — egész dühösen Don Juannak neveztem. Mert akkor úgy képzeltem, hogy ez a legborzasztóbb sértés, a mivel egy felnőtt embert illetni lehet. Éjjel nem aludtam, mindig előttem állt borzas hajával ez a rettenes Don Juan, és egyszer álmomban láttam, amint egy borzasztó sárkány forma állaton ülve magával ragadja az én drága Flóra nénimet.

De később, mikor láttam, mily gyöngéden, kedvesen beszél Flórával; milyen őszintén, vidáman ka-

Hirek.

Pécs, 1895. január 23.

Farsangi naptár.

jan. 26.	Mészáros-bál
"	Tűzoltó-bál, a Scholtz-féle termekben
"	A siklósi társaskör estélye.
"	A mohácsi tornaegylet álarcos bálja
febr. 1.	A pécsi vasuti munkások bálja
"	Gavotte és menuette társaság táncestélye a kaszinó nyári helyiségében.
"	2. B. sellyei olvasókör estélye
"	Pécsi munkásképző egyesület bálja
"	6. Vöröskereszt egyesület álarcos bálja
"	7. Pinczér-bál.
"	9. Veterán bál.
"	A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
"	A pécsi torna-egyesület jelmez-estélye.
"	16. Kaszinó-bál.
"	Herczenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
"	23. Önkéntes-bál.

— **(A király dédunokájának temetése)** kedden délelőtt ment végbe Troppauban — s mint értesülünk — minden ünnepélyesebb szertartás nélkül. Virágokkal volt elhalmozva a kicsiny érekporsó, mely a király dédunokájának holttestét zárta magába.

— **(Székesfehérvár és Szent István szobra.)** Székesfehérvár városa a képviselőházhoz egy küldöttséget menesztett, azzal a kéréssel, hogy első királyunk szobrát ott állítsák fel. A történelmi hűség kívánja meg, érvelnek a székesfehérváriak, hogy Szent István szobra az ő városukban legyen, mely az ő koronázási székhelye volt s honnan az ország ügyeit intézte. A város egyuttal kijelenti, hogy ha a szobor az ő területén állítatik fel, a költségekhez nagyobb összeggel fog hozzájárulni.

— **(Tisztelgések az új kormány tagjainál.)** Városunkból a vármegye képviselőjében maga a főispán utazott föl, tisztelgően Bánffy b. miniszterelnökünél, és Perczel Dezső belügyminiszternél; Dragonescu Döme kir. tanácsos, pénzügyigazgató, valamint Opris Péter posta és táviratigazgató pedig tegnap mutatták be magukat felettes szakminisztereknél.

— **(Izgatónyomatványok.)** Egy csomó nyomtatványt foglaltak le tegnap a mohácsi postahivatalban. Ugyanis feltűnt a postahivatal főnökének a nagytömegű nyomtatvány, melyek ismert szociálista érzelmű munkások címére érkeztek. Értesítette tehát az esetről Trixler Károly főszolgabíró. A nyomtatványok perize hogy lefoglaltattak és címzettek nevei bekerültek a „fekete“ könyvbe. A lefoglalt nyomtatványok a „Népszava“ című munkáslap példányai voltak, a melyeket különben Pécsen bárki is megszerezhet Molnár kereskedésében példányonként két krajcárjával. Hogy mit közölt a munkás lap, ahhoz nekünk semmi közünk, csupán különösnek találjuk azt a szolgabírói beavatkozást akkor, mikor a királyi ügyészségnek semmi szava sincs a dologhoz.

— **(Milliomos testvére — koldus.** Mi sem jellemzi jobban rideg és önző korszakunkat, mint az a kapzsiság, melyet némely szivtelen gazdag ember kifejt, hogy minél többet kapariton össze a földi javakból, a miből úgy sem vihet magával semmit, ha elköltözik az árnyékvilágba. Egy ily schylok-i önzés példájáról értesítenek bennünket a somogy megyei Csurgóról. A gazdag Cséry Lajos ellen nemrég

elkövetett merénylet tettese meghalt, de nem vitte magával titkát, mert hátrahagyott levelében, a mit majdnem valamennyi fővárosi lap közölt, megírta, hogy fia volt a dúsgazdag Csérynek, ki éhezni hagyta édes anyját, s kilökött páriaként bánt el vele — gyermekével. Persze, a közvélemény a gazdag ember ellen fordult. Pedig van még egy eset, a mely jogos fölháborodásra indíthatja az embereket, és ez nem kevesebb, mint hogy annak a gazdag Csérynek édes testvére közönséges koldus, a kit kiutasítottak a szegényházból is, mert gazdag testvére még a tartási díjat sem akarja érte megfizetni. Bizony, alaposan kételkednünk kell, hogy ennek a gazdag milliomosnak még lelkiismerete is van.

— **(Veszekedő parthie.)** Van tarokk-parthie, van kalabriász-parthie; miért ne lehetne hát veszekedő-parthie is? Ilyen parthiet játszottak a Steiner Zsigmond nyomdász, a Weisz Mór szabó felesége és Grünfeld Sándor suszter neje, meg Strobl Antal vasuti alkalmazott. A parthiet ez utóbbi vesztette el, pedig az övé lett minden „üttés.“ Ezért az ártatlan játékkért aztán a pécsi kir. járásbíróság Steiner Zsigmondot három napi fogházra, a két amazont pedig 5—5 forint pénzbüntetésre ítélte. Vádlottak felebbeztek, de — hiába.

— **(Gyilkos némbor.)** Barcsról írja levelezőnk: Süle János és Csordás István már régebben hadi lábón állottak egymással. Vasárnap délután a két atyafi ismét erősebb szóváltásba keveredett, sőt már tettelegességre is került a dolog. Süle felesége nem nézhette, hogy az erősebb Csordás szeretett férjét eldöngeti, hanem hamarosan fejszét keresett elő és ezzel hátulról támadta meg a veszekedő Csordást, és az éles fejszével 2—3 vágást mért fejére, ugyannyira, hogy Csordás vértől elborítva, eszméletlenül rogyott a földre. A rögtön érkezett orvos a sebesültet bekötözte, a ki most élet és halál közt vívódik. A harcias némbort átadták az igazságszolgáltatásnak, ahol valószínűleg lesz elég ideje hirtelen tette fölött elmélkedni.

— **(A pécsi kórházbetegforgalma.)** Ma terjesztette be a kórház igazgatója terjedelmes jelentést a város tanácsához az elmúlt év betegforgalmáról. E szerint az 1893. évről ápolás alatt maradt 127 férfi és 96 nő. Az év folyamán felvételt nyert 1617 férfi és 1168 nő, — vagyis összesen 3008 egyén. Ezekből gyógyultan elbocsátott 1225 férfi, 867 nő, javulatlan elbocsátott 182 férfi, 137 nő, gyógyíthatlan 56 férfi, 36 nő; meghalt 127 férfi, 104 nő; visszamaradt 154 férfi, 126 nő. Az ápolási napok összes száma 78916. Egy napi ápolási díj 77 kr. A kórházban összesen 306 ágy áll rendelkezésre. A szülészeti osztályon összesen 93 nő ápolatott 370 ápolási nappal.

— **(Vesztett kutya.)** Nagy-Harsányban a napokban egy vesztett kutya garázdálkodott és két embert, meg sok házi állatot, mint csirkét, libát ösztöszemart. A megmart egyének felszállítottak a budapesti Pasteur intézetbe, a baromfiak pedig hatóságilag elásattak. Érdekes, hogy ilyenkor mindig előtöppan egy kóbor cigány csapat, a mely exhumálja az ilyen állatokat, és cigány karácsonyt rendez belőle. A nagyharsányi cigányoknak eddigelé még semmi bajok sincs.

— **(Ki hát tulajdonképen a Pecsovics?)** Napjainkban is hallani még a „mameluk“ jelzővel kapcsolatban ezt az ékes kifejezést. Érdekesnek találjuk annak eredetét is közölni. A mi

Pecsovicsunk is épen úgy lett jelszóvá, mint a francia Chauvin. Egyik sem volt valami nagy ember, de még jelentékeny sem és mégis mind a kettő képviselőjévé lett egy-egy nevezetes politikai fölfogásnak. Pecsovics t. i. Tolnamegye egyik követe volt a negyvenes évek elején s a szabadelvű Kubinszkyval szemben mindig nagymérvű, szinte rajongó kormányhűséget tanúsított. Neve lassankint a régi állapotokhoz szító, aulikus politikuskak gyűjtőnévévé lön s mint ilyen szállott át az abszolutizmus alatt a „schwarzgelbekre.“ Emlékezete még most sem veszett el s még most is gyakran nevezik Pecsovicsok az aulikus érzelmű embereket, sokszor még a mérsékelteket is.

— **(Biróválasztás Szegárdon)** A Tarkler József lemondása folytán megüresedett szegárdi bírói állás f. hó 29-én fog választás utján betöltetni. Komoly jelöltek: Groezbauer Ferenc jelenlegi törvénybíró és Zsigmond Ferenc földbirtokos.

— **(Mennyibe került a hó?)** A székeslyes időjárás hatással van a városi pénztárra is, a mennyiben a hó eltakarítása az élénkebb forgalmu utcákban meglehetősen pénzbe került. Így január hó első hetében 394 frtba, a második héten 473 frtba és a harmadik héten 360 frtba került, mely összegekből napszamosok és fuvarosok részesültek, a kik végtelenül örülnek a mai friss hónap. Azonban valószínűleg előre örültek, mert ez alkalommal a természet is segíteni fog a takarítás munkájában s valószínűleg a negyedik héten már minimumra fog redukálódni az összeg s talán ez évre be is lesz szüntethető.

— **(Nem tudja a saját nevét)** Nagy derűtséget keltő volt ma a pécsi törvényszék tárgyalási terme. A tárgyalásra beidézett tanuk egyike az elnök szokásos kérdésére a többek közt azt felelte, hogy három hét előtt ment férjhez.

— Hogy hívják a férjét? — kérde az elnök, hogy a tanu teljes nevét konstatalja.

— Sándornak, — felelt az ifju menyecske.

— De mi a másik neve? — kérdezte tovább némi türelmetlenséggel az elnök.

— Azt nem tudom.

— Micsoda? Nem tudja saját férjének a nevét, hiszen az az ön neve is?

— Nem kérdeztem még tőle, — suttogetta zavartan az újdonsült asszonyka, a kinek szemérmes piruláson meglátszott, hogy „eddig még nem ért rá erre a kérdésre.“ Az érdekes intermezzo zajos derűtségben tartotta a tárgyalás közönségét.

— **(Szinészet Mohácson.)** Fekete Béla szinigazgató mult pénteken tartotta utolsó, e hét hétfőjén legutolsó, tegnap kedden pedig legeslegutolsó előadását. A szinigazgató minden eszköz felhasznált, hogy a mohácsiak közönyét megtörje: Felléptetett műkedvelőket; hirdette a „Citerás“-t s adta helyette a „Suhanc“-ot; rendezett naponta jutalomjátékokat. Azonban mind hiába. A közönség törhetetlenül ragaszkodott a társulat iránt tanúsított közönyéhez. Csupán esütörtökön volt e tekintetben kivétel. E napon lépett fel a társulat iránti szivességből Földmár Sándor magánhivatalnok „Felhő Klári“ népszínmű Istók szerepében. Földmár a nagyszámban megjelent közönség várakozásának teljesen megfelelt. Istókot igazi bravúrral játszta. A közönség a rutinirozott műkedvelőt ismételtlen tapssal jutalmazta. A fiatalság pedig 3 élő vad nyullal, 1 üveg pezsgővel és 1 üveg cognaccal lepte meg.

cagnak, mulatnak; mily elragadtatással hallgatja Flóra remek zongorajátékát (Flóra néni művész volt a zongorán) és mennyire szeret engem is: megint csak úgy megszerettem ezt a Laci bácsit, mintha az édes bátyám lett volna.

*

A vakáció vége felé közeledett.

Bodor Laci most már majdnem mindennap átkocsizott hozzánk, mindig Flórával volt elfoglalva; vagy a kertben sétáltak, vagy a zongora mellett ültek, de nagyon-nagyon sokat beszéltek és mindig szomorúak voltak. Különösen Laci mindig oly nagyokat sóhajtott, kezével a haját borzoíta és néha néha úgy láttam, mintha sirt volna.

Nem nagyon értettem a dolgot, de azt kivettem elejtett szavaikból, hogy Laci nagyon kéri Flórát, könyörög neki valamiért; ez nem teljesítheti kérését és fáj neki, hogy ezt meg kell mondania. Ennyit megértettem.

Este azután a nénik beszélgetéséből megtudtam, hogy Laci nagyon szerelmes, szeretné Flórát feleségül, de ennek Laci nem kell.

Flóra szegény leány volt, Bodor derék, szép jövőjü fiatal ember; a rokonság szemrehányásokat tett Flórának, nagyravágyást és több efélet vetettek szemére, mire ő zokogásban tört ki és kereken kijelentette, hogy két nap mulva haza utazik.

Én e roppant dolgokat hallva, sirni kezdtem és remegve vártam a következő napot.

S mintha a jó Isten maga is haragudott volna ezért a dologért rettenetes éjszaka következett.

Éjjél tájban borzasztó égi háboru, milyen csak a Mátra vidékén szokott lenni, orkászzerű szélvihar és felhőszakadás riasztott fel izgatott álmomból.

A hajnal már derengett, de a máskor oly szép rózsaszínü pirkadás helyett, rettenetes zöldes sárga fény vonta be a Mátrára néző ablakomat; a villámok cikázva hasították át a rémes színekben váltakozó levegőt; a mennydörgés robaját egyszerűen verték vissza a Mátra sziklafalai és a hegyről tengerként leömlő víztömeg mázsás sziklatömböket görgetett egészen kertünk aljáig. . . . Reszkette kuporodtam össze ágyamban és fogvacogva vártam a reggelt.

Lassan-lassan a mennydörgés mind távolabbról hallatszott; a légben uszkáló csunya sárgás színek természetesen váltak és reggelre már csak az eső zuhogása emlékeztetett a hajnali rémes zivatarra.

A déli órákban még mindig esett, midőn Bodor Laci kocsija kapunkon begördült.

Szívem hevesen dobogott; éreztem, hogy valami nagy dolog fog történni.

Laci szomorú volt, de az volt az egész ház; valami olyan kimondhatlan lehangoltság uralkodott mindenkin, hogy szinte szóhoz alig jutottak.

Az esőben ki sem mozdulhatván a házból, a társaság egész nap a szalonban maradt; és én, mintha oda lettem volna láncolva, egy percre sem távoztam Flóra és Laci mellől. Minden szavukat hallottam, és most már meg is értettem. Nagyonkeveset beszéltek. Laci néhányszor összetett kézzel könyörgött Flórának, hogy legalább a jövőre nyujtson neki reményt, ő várni fog, ő örökre szeretni fogja — de Flóra könyörtelenen maradt

Elérkezett az est.

Épen arról folyt a beszéd, hogy ez év decemberén jósolta valami olasz, vagy milyen tudós a világ végét — Flóra pedig — jól emlékszem — Dreischok gyönyörű balkezes darabját, a „Koresmárosné“ játszotta — mikor Bodor felkelt és bucsut vett. Úgy nézett ki szegény, mint egy halálra ítélt; és a kegyetlen Flóra pajzán jó kedvvel szoritja meg az utolsó istenhozzádra nyujtott remegő kezét és kacagva mondja: no ha decemberben vége lesz a világnak, majd a más világon találkozunk, de aztán ott jobb kedve legyen ám. —

Laci erre keserü gúnynyal és halálos lemondással csak ezt felelte: rám nézve most mulik a világ.

*

És csakugyan akkor mult el a világ szegény Bodor Lacinak.

Szerelmi bánatában az ivásnak adta magát. Az eddig oly törekvő, tehetséges fiatal orvos teljesen felhagyott praxisával; sülyedt, sülyedt . . . és rövid egy év mulva a kórházban végezte életét.

De Flórának is akkor mult el a világ.

Hazautazva, másnap már ágyba döntötte egy nagy betegség, és midőn abból hónapok mulva felgyógyult, már csak árnyéka volt a régi Flórának.

Tíz évvel megöregítette betegsége és a Laciról hallott borzasztó hírek — régi vidámsága eltűnt — összefonnyadt, és most mint egy elsavanyodott, embergyűlölő vén kisasszony éli szomorú napjait a felső vidék egy városában.

Mátraí Géza.

— **(Az ovoda-ügy fejlesztése Baranyában.)** Az ovoda s menhely-ügy fejlesztése érdemben a pécsi jótékony nőegylet ovodájában nyári és állandó menház kezelői tanfolyamok rendezettek, honnét eddig 15 nyári és 12 állandó menház vezető bocsátott el kellő képesítettséggel s ezek már mind alkalmazást is nyertek. Az ovoda-ügy fejlesztése a községek anyagi s erkölcsi tehetetlensége folytán alig fog rövid idő alatt nagy fellendülést vehetni. Ugyanis 48 oly község van, melynek lakossága 1000—2000 ig van; 13-nak van 3—4 ezer közt, 3-nak 4—5 ezernyi, 1-nek 5—6 ezernyi, 6 ezeren felül, 14 ezerig bíró lakosságu község egy sincs, 14 és 15 ezer közt van Mohács, 289 község lakossága mind 1000-en alul van és pedig 145-nek 500-ig, 144 pedig 500—1000 ig. A községek anyagi helyzetét eléggé illusztrálja azon körülmény, hogy csak 37 község van pótdó nélkül, 136 község pótdója 20 százalékon alul, 182 község pedig 20 százalékon felül egész 84.2 százaléki, ezenkívül 44 községnek adóssága is van. Oly község, mely 10000 frton felüli vagyonnal rendelkezik, van 78.

— **(A zsidó hitközségi elnök hízei.)** Egyik közeli városka „status-quo izraelita hitközségé”-nek elnöke annyira együtt járt az idő haladásával, hogy a házatájának berendezésénél végre is nélkülözhetetlennek találta a sertéshizlalást. . . . Állásának a disze és híveinek az érzékenysége azonban megkivánta, hogy a sertéshus iránt táplált előszeretete hívei előtt titokban maradjon. E miatt történt az is, hogy az elnök mindig éjjel tartotta meg, jól lefüggönyözött szobákban a — disznótorokat. Hatalmas disznótorra készültek nála legutóbb is és a házigazda örömeiben dörzsölte a kezét, midőn észrevette, hogy még erős, nagy köd is kedvez a titkos lakomának, illetve a sakterek rituális késelésének. De nagy szomorúságra változott az elnök izgalmas öröme, midőn berohant a hetes és imígyen ijesztette meg: „Eltüntek a hizók! Nincsen egy se az ólban!” . . . Nagy tanácskozást tartottak e vész-hirre és abban állapodtak meg, hogy legjobb volna a hatóság útján körözni a disznókat, mert másként — ahogy a főszakter adott hangot kedélyesen a szónak, — a hizóknak „fucsos”. Az elnököt mély töprengés ejtette hatalmába e tanácsra. Ha hizót dobzó útján nyomozza, akkor nagyobbat esik tekintély dolgában hitfelei előtt, mint a török részvények a krími háboru előtt. De hát mi volna itt a legbölcsebb tanács? Utóljára is, a szomszéd városban dobzó útján közhírré tették, hogy az izr. hitközségi elnök hízei elvesztek és a becsületes megtalálók illő jutalomban részesültek. A rabbinus most az egyszer epedve imádkozott a Jehovához, hogy a városi rendőrség nyomozása — mint rendszeren — ne vezessen eredményre. Mekkorra volt azonban az ámulata, midőn másnap a hitközségi elnök csinos leánya állított be hozzá és e szavakkal hívta vendégségbe. — Rabbi bácsi, eljöhete ma hozzánk disznótorra, mert megkerültek a hizók . . .

— **(Vadászat.)** A pécsi papnövelde birtokát képező orfűi uradalomban a napokban az uradalmi tiszték és a környékbeli birtokosok, mint vendégek, hajtóvadászatot tartottak, mely alkalommal egy fiatal vaddisznó, két őz és 37 nyul került terítékre.

— **(Eljegyzés.)** Rosenthal Lipót, a mohácsi Rosenthal B. fia gépgyár és banküzlet cég belfagya tegnap — kedden — tartotta eljegyzését Weisz Helén kisasszonnyal, Weisz Jakab mohácsi földbirtokos szép és művelt leányával. Bizonyára érdekelni fogja olvasóközönségünket, ha Rosenthal érdekes egyéniségéről ez alkalommal egyet-mást elmondunk: Rosenthal egyike azoknak, akiknek Mohács haladásában nagy részük van. Mint 17 éves ifju lépett atyja üzletébe s minden erejét arra használta fel, hogy Mohácsot új iparágat teremtsen. Neki közhírhely, hogy Mohácsnak nagyobb szabású ecetszesz-, szikviz-gőztégla és gépgyára van. A Rosenthal féle gépgyár tudvalevőleg egyike a legnagyobbaknak a Dunántul e nemű gyárai közül. Az ő munkásságának gyümölcse, hogy Mohácsot évente 500000 frt értékű gépek lesznek eladva. Utolsó üdvös alkotása eddig egy banküzlet megnyitása, ami, a mohácsi viszonyokat tekintve, merész vállalkozás; a mohácsi közönségnek azonban nagy előny, mert ezáltal sem kénytelen már a takarékpénztárak szekaturáinak magát alávetni és magas kamatokat fizetni. Reméljük, hogy Rosenthalnak eddigi hasznos alkotásait, ezután is számos üdvös tette fogja követni.

— **(A próféta.)** Kalandos életű, furfangos jómadarat kerített kézre a kaposvári rendőrség a napokban Ember Ferenc elzülött, kőborgó kőműves legény személyében. Fiatal, csupasz állu, 22 esztendő s uhanc az Ember Ferkó, de nagy a multja. A börtönök légkörében nőtt nagygyá, s minden jel szerint ott végzi majd a „pályafutását.” Apró lopások, verekedések, betörések már megunt sablonok a Ferkó szemében. Ő másra, nagyobbra vágyott. Arra a felfedezésre jutott, hogy ő benne nagy adag jó talentum szunnyad és — eget kér . . . A mult hónap vége felé egy jómódu mérői gazda 160 forintért eladta a tehenét. Voltaképpen ez csak annyiban tar-

tozik a dolgra, hogy az Ember Ferkó tudomást szerzett róla. Még azon a napon beállított a gazdához. Hogy ő négy szemkőzt, bizalmasan beszélni szeretne vele.

— Kend nem is tudja, milyen nagy kincs van a házában.

A polgártársnak tágra meredtek a szemei, s mohón ragadta meg a Ferkó karját.

— Hm? hogyan?

S az Ember Ferkó óvatosan vizsgálódva, halkán, titokzatosan beszélni kezdett.

— Az ablak felüli ágy keleti sarkánál török időbeli aranyok vannak elásva. Sok, tenger arany, esillogó, csörgős, sárga.

A pógár sirt és csuklott örömeiben.

— Beszéljen, juj beszéljen!

S a Ferkó tülesért formált a tenyeréből, odabajolt a koma füléhez.

— Ad kend nekem 160 pengő forintot, meg egy repedt üveg poharat. A pohárba hamuzsirt, meg olvasztott viaszkot öntsön. Három napig e világon senkinek ne szóljon. A pénzt én meggyujtom a viasz fölé, a poharat elásom az ágy sarkába. Kend minden harmadnap éjszakáján fölássza, a pénz fölszívja az aranyat, minden harmadnap hatot-hatot.

A sublát fiókból kikelt a tehen ára. A szobát besötétítte a Ferkó, tömjént gyújtott, aztán oda térdelt az ágy elé s csöndesen zokogva, mély áhítattal morzsolta el a Szt. Kristóf varázsmáját. A kezében ott volt a rejtélyes üveg pohár, tetejében a ropogós bankó pénz.

Ember Ferenc az ágy alá bujt, a polgártárs égre emelt szemekkel, mellét ütve hangosan imádkozott.

A próféta pár pillanat mulva kívánszorgott az ágy alól, buzgón keresztet hányt magára, s megölelte a komát ünnepélyesen.

— Testvérem az urban, tehát három napig egy kukkot sem, aztán majd eljövök.

— Mivel tartozom?

— Majd akkor!

. . . Az időnek az a bizonyos kereke gyorsan forgott. Elmúlt három, el hat nap, kilenc is. Az ágy keleti sarkát századszor turta föl már a kincsre szomjas koma. Se a tehen ára, se arany, de még csak a „jövendő mondó ur” se jött.

— E' mmá sok, mégis sok — gondolta az atyafi, s elmondta az esetet a rendőrbiztosnak.

Csikorgó, átkozott hidegben, csendőrszuronyok közt, vigyorogva érkezett meg Ember Ferkó Pécsről Kaposvárra. A bilincs nevetve csörgött a lábán. Most időt hagynak majd neki, hogy újabb, világot hódító eszméken törje gonosz fejét.

— **(Halálozás.)** Preyer Károly a 19-ik honvédegyezredes őrnagya, volt 52. gyalogezerbeli százados. ma Lussin piccolóban, élte 41 ik évében sziv-szélhűdés következtében elhunyt. Széleskörű rokonság gyászolja.

— **(Sommás eljárás a pécsi kir. táblán.)** Az új sommás eljárás szerint a pécsi kir. ítélőtábla felülvizsgálati tanácsa e hó 28 án fogja tárgyalni az első s még eddig egyetlen sommás perét. A per előadója Tolnai Antal kir. táblai bíró lesz.

— **(Bezárt iskola.)** A püspöklaki iskolában a községben fellépett nagyobb mérvű difteritiszesetek miatt a tanítás ma alispáni rendelettel további intézkedésig beszünttetett.

— **(Nyugdíjazott tanító.)** Gayer Sándor ivándárdai evang. tanító az országos tanítói nyugdíjalapból nyerendő évi 230 frt nyugdíjjal a vallás- és közoktatásügyi miniszter által nyugalomba helyeztetett.

— **(A kivándorlás)** megyénkbeli ijesztő módon szaporodik. A lefolyt 1894-ben a vármegye öt járásából 150 család vándorolt ki és hagyta itt végképpen az édes hazát, mely nem képes nekik kenyeret adni. A 150 család 420 családtaggal még nem valami nagy csökkenés ugyan a népességben, de ha ez a szám évről-évre növekszik, úgy fel kell hívunk erre a körülményre az illetékes körök figyelmét. Itt nincs beszámítva az a kivándorlás, mely a megye községeiből Pécsre, vagy az ország más részébe irányul, mert ezek megmaradnak magyarokul; de az a 150 család jobbra Amerikába, vagy Szlavóniába telepedett át, a hol elvesznek a magyarságra nézve.

Legszebb kiviteli valódi ezüst, vagy aranyból kímetszett dombormű monogramok és egyéb ékítmények ezüst, arany tárgyakra, valamint bőrtárcák és albumokra **Schönwald Imre** ékszerész, saját vésnöki műtermében legszebben, gyorsan s jutányos áron készítettnek.

Schönwald Imrénél
Pécsett, Király, fő utca a hatyru épületben.

TÁVIRATOK.

— **A hátralevő egyházpolitikai javaslatok** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Budapester Correspondenz” jelenti, hogy a hátralevő egyházpolitikai javaslatok még január hóban a főrendiházban napirendre tűzettek és ha nem is valami nagy, de biztos többséggel el lesznek fogadva. Ha figyelembe vesszük ennek a hivatalos hazugságokban utazó könyomatosnak híret, úgy csak annyit mondhatunk reá, hogy még nem volt reá eset, hogy ne az ellenkezője teljesedett volna be, a mit előre jóslt. Komolyan nem veszi ezeket a híreket senki.

Ujabbán a „Bud. Corr.” azzal motíválja reggel világgá bocsátott híret, hogy nem januárban, hanem a jövő hó végén kerülnek színe az egyházpolitikai javaslatok. Talán csak így elhiszi a jó közönség?

— **Egy szerb püspök esete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Popovics Nikanor szerb püspök lábdaganata folytán aggasztóan beteg és rajta a vérmérgezés tünetei mutatkoznak.

— **A belga király lemond.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Brüsszelben megjelenő egyik felhivatalos jelenti, hogy II. Lipót belga király lemond trónjáról, ha a parlament elveti a Congó-javaslatokat. Ez esetben a trón a flandriai grófra száll.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint Párisból jelentik, alaptalan az a hír, mintha Casimir Perrier, a lemondott köztársasági elnök, válni készülne nejétől, a kivel a legpéldásabb családi életet folytatja.

— **Miniszterválság Görögországban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Trikupisz görög miniszterelnök — mint Athenből jelentik — panaszt emelt György királlyal a miatt, hogy a trónörökös egy meetingen résztvev. Mivel panasz nem talált kedvező fogadtatásra. — lemondott.

— **Bali Mihály osztrák kollegája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben az osztrák főtörvényszék kinevezte az új hóhért Wallinger Károly majoros és háztulajdonos személyében. Wallinger régi magyar család sarja és egyidőben mint hóhérségéd működött.

— **Németh Imre temetése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Németh Imre miniszteri tanácsost, a millenniumi kiállítás volt igazgatóját, a ki kedden a lipótmezei debolydában halt el, ma délelőtt temették el nagy közönség részvete mellett. Az ezredéves kiállítási bizottság testületileg jelent meg a temetésen.

— **Az egri érsek pásztorlevele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Samassa József egri érsek újévkor szétküldött, a főpapok által közösen aláírt pásztorlevélhez ma egy külön figyelemztetést csatolt, melyben papjait hazaszeretetre buzdítja.

Közgazdaság.

)(**A cukorrépa ára.** A cukorgyárosok alkudozni kezdenek a cukorrépatermelőkkel a répa ára iránt s minden valószínűség szerint a répaárak Magyarországon is csökkenni fognak. Már most csak az a nagy kérdés, mennyire veti vissza a cukorrépa termelését a cukorrépa árának hanyatlása. Ez idő szerint a cukorgyárosok 95—120 krt fizettek cukorrépaért, ha tehát a jövő évben (1895—96-ban) csak 10 százalékkal redukálják is az árakat, az már 10 millió mmázsa répánál legalább is 1 millió forint veszteséget fog előidézni. Ausztriában a veszteség fölül lesz a 10 millió forint is; ennyivel fog kevesebb hasznot hajtani a répatermelés a gazdáknak.

)(**Gabonapiac Mohácsot.** Mohácsot a gabonauzlet terén általános pangás uralkodik. Az árak — tengeri kivételével — az egész vonalon csökkentek. A forgalom jelentéktelen. A hetipiacok teljesen látogatlanok. A bevásárlásban ugy a kereskedők, mint a molnárok passzivitást tanusítanak. Csupán tengeri iránt mutatkozik vételkedv. E cikk a pécsi és baresi sertéshizlalók részére kerestetik. Hüvelyesekben is jelentéktelen a forgalom, bab és kendermag teljesen kifogyott. Az árak a következők: Buza 5.60—70, rozs 4.20—30, tengeri 5.60—80, Cinquantino 6—6.20 frt 100 krtként.

Művészet, irodalom.

Az Olcsó könyvtárból a 337—342. szá-
mok jelentek meg, mint rendszeren, változatos és be-
cses tartalommal. Ki kell közülök emelnünk mindenké-
lőtt Leroy-Beaulieu eredetiben rendkívüli feltűnést
keltett munkáját: „A zsidók és az antiszemita áram-
lat.” (341. sz.) A korszerű tárgy, melylyel a szelle-
mes francia magasabb szempontból, elfogultság nél-
kül foglalkozik, már maga megérdemli a legnagyobb
figyelmet s minden olvasója nagy elégedettséggel fogja
letenni a könyvet. Ára 30 kr. — A női olvasókö-
zönség nagy élvezetet fog találni Schultz Johanna
Colette fogadalma (337. sz.) című franciából ford.
regényének olvasásában, mely kétségtelenül egyike
az újabb francia irodalom legkedvesebb termékeinek
s méltán sorakozik Halévynek Abbé Constantinja
mellé. Ára 40 kr. — Nagy zajt okozott néhány év
előtt Heine addig ismeretlen emlékiratának fölfede-
zése. Ezt a könyvet most Dr. Zollner Béln nyújtja
magyar fordításban (338. szám.) Köztudomásu, hogy
Heine élete alkonyán családi és vallási okokból tűzre
dobta emlékiratait. Azt, a mi ezt a tűzhalt elke-
rülte, tartalmazza ez érdekes füzet. Ára 40 kr. —
A klasszikus irodalmat három füzet képviseli az
Olcsó Könyvtár ez új jelenségei közt: Rákine Phaedr-
ája, (ára 20 kr.) és Voltair Zaire je (ára 20 kr.)
Horváth Döme fordításában, végül Mickiewicz szo-
nettjei Béni Gy. fordításában. Ára 20 kr.

* **Verne Gyula összes munkáinak** 2.
füzetét küldte meg a Franklin-Társulat Budapesten.

Ahhoz, a mit már az első füzet megjelenésekor mon-
dottunk, ezuttal csak annyit csatolunk, hogy ez a 2.
füzet is teljesen méltó az elsőhöz. Diszes kiállítása,
a Szász Károly által fordított szöveg, könyvpiacunk
első rangu vállalatává emelik ezt a képes Verne-ki-
adást, mely most már olcsóságánál fogva is a legszé-
lesebb körökben lesz olvasmány tárgya családainknál.
A második füzet a „Rejtelmes sziget” című érdekfe-
szítő regény folytatását közli. Ára 20 kr. Előfizetheti
a vállalatra: 1 firtjával öt füzetre, akár a Franklin-
társulatnál, akár valamely hazai könyvkereskedésben.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos
árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő” távirati tudósítása.)

— Január 23-án. —

Buza készáru	6.82	Magy. nyereleménysorsj.	158.50
„ tavaszra	6.63	Tizaszabályozási kölcs.	144. —
„ őszre	6.99	Oszt. papíráradék	100. —
Rozs	5.53	„ arany	125.50
Arpa	6.20	„ korona	99.25
Kukoriceza	6.23	1864-iki sorsjegy	199. —
Zab	6. —	Magy. vörös ker. sorsj.	11. —
Káp. repce	10.65	Oszt. trák	18. —
Magy. aranyáradék	124.25	Olasz	12. —
„ koronajáradék	98.75	Bazilika-sorsjegy	2.50
Regalé-kötvény	101.75	Jósziv-sorsjegy	2.90

VASUTI MNETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 ó. 15 p.
B.-Bródból	1807. sz. szem. von. reggel	8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e.	11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u.	4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u.	5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este	7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este	8 ó. — p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel	11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	fél 1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este	6 óra 32 p.
B Bród	1808. sz. szem. von. este	8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30 p.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁVFelelős szerkesztő
PLEININGER FERENCTAIZS JÓZSEF
kiadó.

Csak akkor valódi, ha
a háromszögű palack az
itt levő szalaggal (vörös
és fekete nyomás sárga
papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ
(törvényesen védett csomagolásban)
MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és
könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen
ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az or-
vos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erő-
sítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását
valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy
üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben
III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar mo-
narchia legtöbb gyógyszerházában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth
János és az irgalmasok gyógyszerházában; Reeh Vilmos, Spitzer
fia, Köszl János, Kacsokovics Jenő és Eizer János kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BECS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Köhögés,

rekedtség és elnyálgásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olva-
sóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 krros és 1 firtos eredetű dobozokban
e monarchia valamennyi gyógyszerházában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán
Zsiga László és az irg. rend gyógyszerházában. Mohács-
Lujszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szent
györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerháza. Pécsváradon
Dyorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Derm-
Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.
Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon
Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Odön
gyógysz.

Egger A. fia cég

gyógyszerkülönlegesgyárában Bécs — Nussdorf,

A legízletesebb, egyedül egészséges és
egyszermind a legolcsóbb pótlék a bab-
szemű kávéhoz.

Egyedül egészséges pótszer a babszemű kávé
helyett. Nőknek, gyermekeknek, betegeknek
orvosilag van ajánlva.

KATHREINER FÉLE
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ.

Legisztább természetes gyártmány
egész szemekben.
Hozzávegyítések általi hamisítás
tehát ki van zárva.

Mindenütt kapható: ½ kiló 25 kr.

Óvatosság: Csak a „Kathreiner”-
névvel ellátott eredeti-csomagokat
kérjük és fogadjuk el.

DISZOKLEVÉL
1891-1894
8 ARANY ÉREM

1891-1894

8 ARANY ÉREM

Óvatosság: Csak a „Kathreiner”-
névvel ellátott eredeti-csomagokat
kérjük és fogadjuk el.